

PREMIEREKLARE: Familien og filmskaperne på ett brett: Tor Segelcke (f.v.), Thomas Stanghelle, Mathilde Marker, Turid Stanghelle, Johan Stanghelle og Rita Enstad-Karlsen (foran). FOTO: MAI LINN OPSETH TRONSTAD

SNURR FILM: Mathilde Marker er spent men nervefri tilskuer til sitt eget liv på stort lerret. Thomas Stanghelle (i blått) var med bestemorens side i sal og på scene. FOTO: MAI LINN OPSETH TRONSTAD

TRE GENERASJONER: Den røde løperen er rullet ut fra bilen Mathilde Marker ankommer i og helt inn til scenen på eTeateret. Her får hun god støtte fra barnebarnet Thomas Stanghelle, mens datter Turid Stanghelle og svigersønn Johan Stanghelle sørger for at rullestolen blir med inn. «Jeg hadde litt premiereenerver nede i svingen her, men nå er de borte», sier Marker til Fædrelandsvennen. FOTO: MAI LINN OPSETH TRONSTAD

Mathildes store dag

Med rød løper, «champagne» og fullsatt sal, ble det en filmpremiere på godt og vondt for den 93-årige sangfuglen.

FILM

LILLESAND

– Ikke vondt på *den* måten. Men det er mye følelser og veldig ømt, forklarer Mathilde Marker (93) til Fædrelandsvennen i et sjeldent alvorlig øyeblikk.

For det er mest latter vi hører i eTeateret i Lillesand i dag, både på film og fra hovedpersonen selv. Og fra salen, latteren runger lenge og flere ganger under den halvtimelange dokumentarfilmen. Markers tur til barndomshjemmet på Ramsøya, hvor hun ikke har vært på drøye 50 år, blir like tårevått som lattermildt. Da hun endelig har kommet seg om bord i båten, båret på kongestol, ler hun så tårene triller. Men snart blir det bare tårer. Marker var bare fire år da moren gikk bort, og i barndomshjemmet strømmer minnene på. Likevel tar hun seg fort inn igjen med ordene «Man kan jo ikke se det som det var».

FLØRT I ØST OG VEST

– Det var veldig sterkt å jobbe med Mathilde, spesielt turen til Ramsøya. Hun gråt mye mer enn vi ser i filmen, og da gråt vi også, sier Rita Enstad-Karlsen.

Sammen med Tor Segelcke har hun fulgt Marker gjennom kameralinsen i tre år. «Mathildes store drøm» er laget som en tv-dokumentar. Hvor og når den blir vist er ennå uvisst. I går så om lag 150 lillesandere den på stort lerret i eTeateret, etterfulgt av minikonsert med Tre Generasjoner.

– Latteren din kan smelte selv en snømann, og du flørter i øst og vest. Særlig Tor har fått merke dine skjelske blikk og slengkyss, sier Enstad-Karlsen til nittitreåringen fra scenen.

– Jeg ble nesten litt forelsket, svarer Segelcke, og legger til at filmarbeidet har gitt han en viktig lærdom.

– Det er aldri for sent å realisere sine drømmer.

SÅ LENGE DET ER PIP

For det er det filmen handler om, Mathildes drøm om å synge. Hele oppveksten lengter Marker etter å synge og spille, samtidig som hun savner moren. Det beste hun vet er å sitte på svabergget med sveivegrammofonen, og så fort hun får anled-

ning flytter hun til Oslo for å ta sangtimer. I 1963 får hun tilbud om å spille inn en plate, men det blir med denne ene. Det er først når barnebarnet Thomas Stanghelle får ideen om å danne Tree Generasjoner at Marker endelig skal sjarmere hele landet med opptredener i Grieghallen i Bergen, operahuset i Bjørvika og i Norske Talenter sammen med Tre Generasjoner.

– Jeg skal synge så lenge det er pip i meg, lover hun fra scenekanten.

Og selv om hun trenger litt fysisk støtte for å komme opp scenetrappen, føler hun seg ung.

– Jeg er i grunnen ikke gammel. Jeg kommer aldri til å bli det. Det er bare legemet som fallerer. Jeg forstår meg på ungdommen, følger med på alt og jeg har ikke glemt en ting. Jeg liker å leve, sier hun.

KANSKJE MER MATHILDE

Når Thomas Stanghelle likevel ertende spør henne hvordan det er å være så gammel, siterer hun Henki Kolstad:

– Det er ikke å anbefale, jeg skranter både her og der. Men hva kan man gjøre, hermer hun, før hun poengterer til publikum at sangdrømmen ikke hadde gått i oppfyllelse uten datteren og barnebarnet.

– Det bor visst en skuespillerinne i meg også. De har gjort et veldig godt arbeid med filmen, slår hun fast.

Og det er ikke umulig at hun får prøve seg foran kamera igjen. Enstad-Karlsen håper å få jobbe med Marker og Sørlandet igjen.

– Her er det mye mer å ta av. Det er slettes ikke umulig at det blir mer film om Mathilde, sier hun.

Og kjenner vi hovedpersonen rett, lar hun seg ikke be to ganger. Datteren omtaler henne som «en helt egen type. Jo flere folk, jo bedre». Og skal vi måle lykken i antall varme klemmer som venter etter visningen, må Mathilde Marker være en svært lykkelig kvinne.

Tekst: **Mai Linn Opseth Tronstad**
mai.tronstad@fvn.no - 95050272

MINIKONSERT: Etter at publikum har hørt henne synge flere ganger i filmen, holder Mathilde Marker en minikonsert sammen med datter og barnebarn. FOTO: MAI LINN OPSETH TRONSTAD